

Likkutei Sichos Source Sheet

Volume 17 | Kedoshim | Sicha 1

N.

1. ויקרא י"ט:י"א

לא תִגְנָבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלְא־תְשַׁקְרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתְוֹ:

Leviticus 19:11

You shall not steal; you shall not deal deceitfully or falsely with one another.

2. סנהדרין פ"ו א'

ת"ר (שמות כ, יב) לא תגנוב בגונב נפשות הכתוב מדבר אתה אומר בגונב נפשות או אינו אלא בגונב ממון אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מעניינו במה הכתוב מדבר בנפשות אף כאן בנפשות תניא אידך (ויקרא יט, יא) לא תגנובו בגונב ממון הכתוב מדבר אתה אומר בגונב ממון או אינו אלא בגונב נפשות אמרת צא ולמד משלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן דבר הלמד מעניינו במה הכתוב מדבר בממון אף כאן בממון

Sanhedrin 86a

The Sages taught in a baraita: "You shall not steal" (Exodus 20:13), and it is with regard to one who abducts people that the verse is speaking. Do you say that the verse is speaking with regard to one who abducts people, or perhaps the verse is speaking only with regard to one who steals property? You say: Go out and learn from one of the thirteen hermeneutical principles: A matter derived from its context. With regard to what context are the adjacent prohibitions "You shall not kill; you shall not commit adultery" in the verse speaking? They are speaking with regard to capital cases. So too here, the prohibition is speaking with regard to a capital case of abduction. It is taught in another baraita: "You shall not steal" (Leviticus 19:11), and it is with regard to one who steals property that the verse is speaking. Do you say that the verse is speaking with regard to one who steals property, or perhaps the verse is speaking only with regard to one who abducts people? You say: Go out and learn from one of the thirteen hermeneutical principles: A matter derived from its context. With regard to what context is the subsequent verse: "You shall neither exploit your neighbor nor rob him" (Leviticus 19:13), speaking? It is

speaking with regard to property. So too here, the verse is speaking with regard to property.

3. מסכת שמחות ב':י"א

הרוגי מלכות אין מונעין מהן כל דבר מאימתי מתחילין למנות להם משעה שנתייאשו מלשאול אבל לא מלגנוב שכל הגונב הרי זה שופך דמים ולא שופך דמים בלבד אלא כאילו עובד עבודת כוכבים וכו':

Tractate Semachot 2:11

We do not withhold mourning rites from those executed by the Government (i.e. the occupying power, viz. the Romans.)

When do we begin to count [the days of mourning] for them? Usually this begins from the moment the grave is filled in, but here the body of the victim was not handed over to the family for burial. From the time that [the relatives] despaired in their appeal [for the body to be delivered to them for burial], but not [given up the hope] of stealing it. For he who steals is as if he shed blood, and not only is he as if he had shed blood, but also as if he worshipped idols, etc.

ב.

4. דברים י"ג:י"ג-י"ט

בְּי־תִשְׁמֵע בְּאַתַת עָרִיֹּךְ אֲשֶׁר ה' אֱלֹקִיֹּךְ נֹתֵן לְךָּ, לְשֶׁבֶת שֶׁם לֵאמִר: יָצְאוֹ אֲנָשִׁים בְּנֵי־בְלִיַּעַׁל מִקּרְבֶּּךְ וַיַּדְיָחוּ אֶת־יִשְׁבֵי עִירָם לֵאמֹר נְעָבְּרָ, אֲלֹקִיּם אֲתַר הֹאֹ הֵלְּלְּהְ נְעָבֶרְ, וְשָׁבְּקְ וְשָׁאַלְתָּ הֵיטֵב וְהִנָּה אֱמֶת נְּכִוֹן הַדְּבִי נְעֶשְׂתָה הַתּוֹעבָה הַזֹּאַת בְּקְרְבֵּךְ: נַעֲבְּרָ אֲשָׁר לֹא־יִדְעָתֵּם: וְדָרִשְׁלָלְהּ תִּקְבֹץ אֲעָר־בָּה וְאֶת־בְּהָמְתָּהְ לְפִי־חֵרֶב הַחָּרֵם אֹתָהּ וְאֶת־כְּל־אֲשֶׁר־בָּה וְאֶת־בְּהָמְתָה לְפִי־חֵרֶב: וְאֶת־כָּל־שְׁלָלְהּ תִּקְבֹץ אֶשֶׁר נִשְׁבָּה וְאֶת־בְּה וְשְׁרָבְיִ בְּאָשְׁר וְשְׁלָּה בְּקֹרְבְּה בְּאָשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיף: כִיְ תִשְׁמִע בְּקוֹל ה' אֱלֹקִיף לְשְׁמֹר אֶת־כָּל־מָתְרָב לְאַמֹר אָת־בָּלְ לְמִבְּרָ בַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֵיף: כִי תִשְׁמִע בְּקוֹל ה' אֱלֹקִיף לְשְׁמֹר אֶת־כָּל־מִתְרָם לְמַעוֹן יִשׁוֹב ה' מַחֲרָוֹן אֵפּוֹ וְנָחֵלְךְ רָחָמִירַ וְיִרְם הְיֹבְיבְי הִי אַלֹּקִיף לִשְׁמֹר אָלִרָּי בְּאַבְיר בִּאשֶׁר נִשְּבַּע לַאֲבֹתֵיף: כִּי תִשְׁמִע בְּקוֹל ה' אֲלֹקִיף לְשְׁמֹר בִּעִינִי הִי אַלֹּקִיף לִשְׁמֹר בִּעִינִי ה' אלֹקִיף לִשְׁמֹר בִּיבְייִי הִי אַשְׁר אוֹבְבּן בְּלְשְׁלְבִיים בְּבִיבְיי הִי אִים בּבּיים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּיִבְיִים בְּחָבִיי וְ הִיבְיבְּים בְּחָמִיף וְהָבְיבְים בְּחָבִים בְּבְּבִּים בְּבִּבְּים בְּשְׁתְר בָּבְיִבְים בְּבִּעִים בְּבְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּים בְּבִּבְיִים בְּעִים בְּיִבְּיִים בְּבִּבְים בְּיִבְּים בְּבִים בְּיבְּיבְים בְּבִּים בְּיִבְיִים בְּבִּים בְּבְּיבְיִים בְּיִבְיִים בְּיבִים בְּעִים בְּבִּים בְּיבְּים בְּיִבְּיבְים בְּבִּים בְּיִבְּים בְּבִּים בְּיבְּיִים בְּיבְּיִים בְּבָּבְייִבְיבְּעִים בְּעִים בְּעִים בְּיבְּיבְשִׁים בְּבִּים בְּבִּילְיבְים בְּיבְּיבְיבְיבְים בְּבְיבִים בְּעִים בְּעִבּיוּים בְּיבְיים בְּבְּיִים בְּעִים בְּיִיבְשְׁבִיי בְּיִלְיבְיבְּלְילְ לָבִיי בְנִיבְּבְיבְיבְיבְיבְים בְּבְּיבְים בְּבְּיִים בְּעִים בְּחִילְילְים בְּבְּיִים בְּבְיים בְּיבְיים בְּבְיים בְּיבְעִים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיבְים בְּבְיים בְּיִים בְּעִיים בְּעִייִים בְּיִים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיים בְּבְיבְיבְיים בְּיִבְיים בְּבְ

Deuteronomy 13:13-19

If you hear it said, of one of the towns that Hashem your G-d is giving you to dwell in, that some scoundrels from among you have gone and subverted the inhabitants of their town, saying, "Come let us worship other G-ds"—whom you have not experienced— you shall investigate and inquire and interrogate thoroughly. If it is true, the fact is established—that abhorrent thing was perpetrated in your midst— put the inhabitants of that town to the sword and put its cattle to the sword. Doom it and all that is in it to destruction: gather all its spoil into the open square, and burn the town and all its spoil as a holocaust to Hashem your G-d. And it shall remain an everlasting ruin, never to be rebuilt. Let nothing that has been doomed stick to your hand, in order that Hashem may turn from His blazing anger and show you compassion, and in His compassion increase you as He promised your fathers on oath— for you will be heeding Hashem your G-d, obeying all His commandments that I enjoin upon you this day, doing what is right in the sight of Hashem your G-d.

ב.

5. משנה סנהדרין קי"א ב'

וָלֹא יִדְבַּק בְּיָדְרָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם (שם), שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהָרְשָׁעִים בָּעוֹלֶם, חֲרוֹן אַף בָּעוֹלֶם. אָבְדוּ רְשָׁעִים מִן הָעוֹלֶם, נִסְתַּלֵּק חֲרוֹן אַף מִן

גנבי מאן רשעים אמר רב יוסף גנבי

Mishneh Tractate Sanhedrin 111b

"And there shall cleave nothing of that which was devoted to your hand" (Deuteronomy 13:18). This teaches that as long as the wicked exist in the world, there is wrath in the world; once the wicked are eliminated from the world, wrath leaves the world.

Gemara: Who are these wicked people mentioned in the mishna? Rav Yosef said: They are thieves.

ړ.

6. סנהדרין קי"ג ב'

ת"ר רשע בא לעולם חרון בא לעולם שנא' (משלי יח, ג) בבא רשע בא גם בוז ועם קלון חרפה רשע אבד מן העולם טובה באה לעולם שנא' (משלי יא, י) ובאבוד רשעים רנה צדיק נפטר מן העולם רעה באה לעולם שנאמר (ישעיהו נז, א) הצדיק אבד ואין איש שם על לב ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה נאסף הצדיק צדיק בא לעולם טובה באה לעולם שנאמר (בראשית ה, כט) זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו:

Sanhedrin 113b

"The Sages taught in a baraita: When a wicked person comes into the world, wrath comes into the world, as it is stated: "When the wicked comes into the world, contempt also comes, and with ignominy, reproach" (Proverbs 18:3). When a wicked person is eliminated from the world, good comes into the world, as it is stated: "And when the wicked perish there is jubilation" (Proverbs 11:10). When a righteous person passes from the world, evil comes into the world, as it is stated: "The righteous perishes and no man lays it to heart; and merciful men are taken, none understand that due to the evil the righteous is taken" (Isaiah 57:1) When a righteous person comes into the world, good comes into the world with him, as it is stated with regard to Noah: "This is one who shall comfort us for our work and the toil of our hands" (Genesis 5:29).

.1

7. משנה תורה, הלכות סנהדרין והעונשין המסורין להם י"ח:ב'

בָּל לָאו שָׁצִין בּוֹ מַעֲשֶׂה אֵין לוֹקִין עָלָיו חוּץ מִנִּשְׁבָּע וּמִימֵר וּמְקַלֵּל אֶת חֲבֵרוֹ בְּשֵׁם. וְכָל לָאו שָׁנָתָן לְאַזְהָרַת מִיתַת בֵּית דִּין כְּגוֹן לֹא תְנְעָשְׁה מָלֶאכָה בְּשַׁבָּת אֵין לוֹקִין עָלָיו. וְכָל לָאו שָׁנָתָן לְתַשְׁלוּמִין כְּגוֹן לֹא תִגְנֹב אֵין לוֹקִין עָלָיו. וְכָל לָאו שָׁנָּתְן לְתַשְׁלוּמִין כְּגוֹן לֹא תִגְנֹב אֵין לוֹקִין עָלָיו. וְכָל לָאו שָׁבָּכְלְלוֹת אֵין לוֹקִין עָלָיו. וְשָׁבָת נָע הַבָּנִים לֹא תְכַלֶּה בְּאַת שָׂדְךְּ אֵין לוֹקִין עָלָיו אֶלָא אִם לֹא קַיֵּם עֲשֵׂה שֶׁבָּהֶן. וְכָל לָאו שָׁבְּכְלְלוֹת אֵין לוֹקִין עָלָיו. וֹשְׁצִר כָּל הַלָּאוִין שָׁבַּתוֹרָה לוֹקִין עֲלֵיהָן:

Mishneh Torah, The Laws of the Courts and the Penalties placed under their Jurisdiction 18:2

Whenever a prohibition does not involve a deed, it is not punishable by lashes except for a person who takes a false oath, a person who transfers the sanctity of one sacrificial animal to another, and one who curses a colleague using G-d's name. Similarly, any prohibition punishable by execution by the court, e.g., "Do not commit adultery," or do not perform labor on the Sabbath is not punishable by lashes.

Whenever a prohibition requires financial recompense, e.g., "Do not rob," or "Do not steal," it is not punishable

by lashes. Whenever a prohibition can be corrected by the performance of a positive commandment, e.g., "Do not take the mother together with the offspring," or "Do not complete the reaping of the corners of your field," it is not punishable by lashes, unless one does not perform the positive commandment.

Similarly, a prohibition of a general nature is not punishable by lashes. All other Scriptural prohibitions are punishable by lashes.

ט.

8. בבא קמא ע"ט ב'

שאלו תלמידיו את רבן יוחנן בן זכאי מפני מה החמירה תורה בגנב יותר מגזלן אמר להן זה השוה כבוד עבד לכבוד קונו וזה לא השוה כבוד עבד לכבוד קונו כביכול עשה עין של מטה כאילו אינה רואה ואוזן של מטה כאילו אינה שומעת

Baya Kamma 79b

His students asked Rabban Yoḥanan ben Zakkai: For what reason was the Torah stricter with a thief than with a robber? Only a thief is required to pay the double, fourfold, or fivefold payment, not a robber. Rabban Yoḥanan ben Zakkai said to them in response: This one, the robber, equated the honor of the servant to the honor of his Master, and that one, the thief, did not equate the honor of the servant to the honor of his Master. The robber fears neither G-d nor people, as he is not afraid to rob in public. The thief does not fear G-d but he does fear other people, which demonstrates that he is more concerned about humans than G-d. As it were, the thief establishes the eye below, i.e., G-d's eye, as though it does not see, and the ear below, i.e., G-d's ear, as though it does not hear.

9. ירמיהו כ"ג:כ"ד

ָאָם־ה׳: אָשׁ בַּמִּסְתָּרֶיִם וַאֲנִי לְא־אָרָאָנוּ נְאָם־ה׳ הֵלוֹא אֶת־הַשָּׁמַיֶם וְאֶת־הָאָרֶץ אֵנִי מָלֵא נִאָם־ה׳:

Jeremiah 23:24

If a man enters a hiding place, Do I not see him? —says Hashem. For I fill both heaven and earth —declares Hashem.

10. ברכות כ"ח ב'

ּוּכְשָׁחָלָה רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי נִכְנְסוּ תַּלְמִידִיו לְבַקְּרוֹ... אָמְרוּ לוֹ: רַבֵּינוּ, בָּרְכֵנוּ. אָמַר לָהֶם: ״יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא מוֹרָא שָׁמַיִם עֲלֵיכֶם כְּמוֹרָא בַּשֶׂר וַדָם״. אַמָרוּ לוֹ תַּלְמִידִיו: עַד כַּאן? אַמַר לַהֵם: וּלְוַאי, תֵּדְעוּ כְּשֵׁאָדַם עוֹבֵר עֲבֵירָה אוֹמֵר: ״שֶׁלֹא יִרְאָנִי אַדַם״.

Berakhot 28b

When Rabbi Yochanan ben Zakkai fell ill his students entered to visit him... His students said to him: Our teacher, bless us. He said to them: May it be His will that the fear of Heaven shall be upon you like the fear of flesh and blood. His students were puzzled and said: To that point and not beyond? Shouldn't one fear G-d more? He said to them: Would that a person achieve that level of fear. Know that when one commits a transgression, he says to himself: I hope that no man will see me. If one is as concerned about avoiding shame before G-d as he is before man, he will never sin.

11. סנהדרין ב' א: - ב:ב'

מתני דיני ממונות בשלשה גזילות וחבלות בשלשה נזק וחצי נזק תשלומי כפל ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה... סנהדרין גדולה היתה של שבעים ואחד וקטנה של עשרים ושלשה מנין לגדולה שהיא של שבעים ואחד שנאמר (במדבר יא, טז) אספה לי שבעים איש מזקני ישראל ומשה על גביהן ר' יהודה אומר שבעים ומנין לקטנה שהיא עשרים ושלשה שנאמר (במדבר יד, כז) לה, כד) ושפטו העדה והצילו העדה עדה שופטת ועדה מצלת הרי כאן עשרים ומנין לעדה שהיא עשרה שנאמר (במדבר יד, כז) עד מתי לעדה הרעה הזאת יצאו יהושע וכלב ומנין להביא עוד שלשה ממשמע שנאמר (שמות כג, ב) לא תהיה אחרי רבים לרעות שומע אני שאהיה עמהם לטובה אם כן למה נאמר אחרי רבים להטות לא כהטייתך לטובה הטייתך לרעה הטייתך לטובה על פי אחד הטייתך לרעה על פי שנים ואין בית דין שקול מוסיפין עליהם עוד אחד הרי כאן עשרים ושלשה וכמה יהא בעיר ותהא ראויה לסנהדרין מאה ועשרים רבי נחמיה אומר מאתים ושלשים כנגד שרי עשרות:

Sanhedrin 2a-2b

MISHNA: Cases concerning monetary law are adjudicated by three judges. Cases concerning robbery and personal injury are adjudicated by three judges. Cases concerning damage that one is responsible for because he or his property caused the damage are adjudicated by three judges as well. Likewise, cases concerning payment for half the damage, which is paid in the event that an ox whose owner has not been warned that it gored more than two times gores another animal (see Exodus 21:35); cases concerning payment of double the principal by a thief who was caught stealing (see Exodus 22:3); and cases concerning payment of four or five times the principal by a thief who slaughtered or sold a stolen ox or a lamb (see Exodus 21:37) are all adjudicated by three judges... The Great Sanhedrin was composed of seventy-one judges, and a lesser Sanhedrin was composed of twenty-three. From where is it derived that the Great Sanhedrin was composed of seventy-one judges? As it is stated: "Gather Me seventy men of the Elders of Israel, whom you know to be the Elders of the people and officers over them, and bring them into the Tent of Meeting, and they shall stand there with you" (Numbers 11:16), and together with Moshe at the head of this body, there are a total of seventy-one. Rabbi Yehuda says: Moshe was indeed at the head of the body, but he is not counted as part of the group. Consequently, a future Great Sanhedrin modeled after these Elders is to be composed of seventy judges. And from where is it derived that a lesser Sanhedrin is composed of twenty-three judges? As it is stated: "And the congregation shall judge between the assailant and the avenger...and the congregation shall save the manslayer from the hands of the avenger" (Numbers 35:24–25). Therefore, there must be a congregation, which consists of at least ten judges, that judges the accused and attempts to convict him, and there must be a congregation, also consisting of at least ten judges, which attempts to save the accused by finding him innocent. Together, there are twenty judges here. Before proceeding to derive the requirement for the final three judges, the mishna clarifies: And from where is it derived that a congregation consists of at least ten men? As it is stated concerning the spies: "How long shall I bear with this evil congregation that keep complaining about me?" (Numbers 14:27) There were twelve spies; excluding Joshua and Caleb, who did not complain, there would be ten men who are called: A congregation. Accordingly, the verses describing a congregation that attempts to convict the accused and a congregation that attempts to acquit him together add up to twenty judges. And from where is it derived to bring three more judges to the court? From the implication of that which is stated: "You shall not follow a multitude to convict" (Exodus 23:2), I would derive that I may not convict a person on the basis of a majority but I should follow the majority to exonerate. If so, why is it stated in the same verse: "To incline after a multitude," from which it can be understood that the majority is followed

in all cases? In order to resolve the apparent contradiction it must be explained: Your inclination after the majority to exonerate is not like your inclination after the majority to exonerate can result in a verdict by a majority of one judge. But your inclination after the majority to convict a transgressor must be by a more decisive majority of at least two. Therefore, the court must have at least twenty-two judges. And since there is a principle that a court may not be composed of an even number of judges, as such a court may be unable to reach a decision, therefore they add another one to them, and there are twenty-three judges here. And how many men must be in the city for it to be eligible for a lesser Sanhedrin? One hundred and twenty. Rabbi Neḥemya says: Two hundred and thirty, corresponding to the ministers of tens, as outlined by Moshe and Yitro in the wilderness (Exodus, chapter 18). That is to say, each member of the Sanhedrin can be viewed as a judge with responsibility for ten residents. If there are not enough men in the city to enable this calculation, it would not be honorable to appoint a Sanhedrin, as their members will each preside over less than the minimum of ten residents.

12. דברים כ"א:כ"א

וּרָגַמָהוּ כַּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בַאֲבַנִים וְמֵלת וּבַעַרָתְ הַרָע מִקּרבֵּרְ וְכַל־יִשְׁרָאֵל יִשְׁמִעוּ וְיִרֵאוּ:

Deuteronomy 21:21

Thereupon the men of his town shall stone him to death. Thus you will sweep out evil from your midst: all Israel will hear and be afraid.

13. תנא דבי אליהו פרק י"א

...לפי שהיה להם לסנהדרין גדולה שהניח משה ויהושע ופנחס בן אלעזר עימהם, לילך ולקשור חבלים של ברזל במותניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עיירות ישראל, יום אחד ללכיש, יום אחד לבית אל, יום אחד לחברון, יום אחד לירושלים וכן בכל מקומות ישראל. וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה ושתיים ובשלוש, עד שיתישבו ישראל בארצם. כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה...

Tanna Devei Eliyahu Chapter 11

...Because there was the High Court of the Sanhedrin that Moshe, Yehoshua and Pinchas placed to go out, and to tie ropes of iron at their waists, to lift their clothes above their thighs and to return to every city of Yisrael, one day in Lachish, and one day in Chevron, one day in Bais El, one day in Yerushalayim, and, so, too, in all places of Yisrael, and they should teach Yisrael one matter in the first, second and third years in order to exalt and make special His name of the Holy One, Blessed is He.

14. משנה תורה, הלכות סנהדרין והעונשין המסורין להם ב':א'

כ אין מעמידין בסנהדרין בין בגדולה בין בקטנה אלא אנשים חכמים ונבונים מופלגין בחכמת התורה בעלי דיעה מרובה יודעים קצת משאר חכמות כגון רפואות וחשבון ותקופות ומזלות ואיצטגנינות ודרכי המעוננים והקוסמים והמכשפים והבלי ע"ז וכיוצא באלו כדי שיהיו יודעים לדון אותם ואין מעמידין בסנהדרין אלא כהנים לויים וישראלים המיוחסים הראויים להשיא לכהונה שנאמר והתיצבו שם עמך בדומין לך בחכמה וביראה וביחס.

Mishneh Torah, The Sanhedrin and the Penalties within their Jurisdiction 2:1

We appoint to a *Sanhedrin* - both to the Supreme *Sanhedrin* and to a minor *Sanhedrin* - only men of wisdom and understanding, of unique distinction in their knowledge of the Torah and who possess a broad intellectual potential. They should also have some knowledge concerning other intellectual disciplines, e.g., medicine, mathematics, the fixation of the calendar, astronomy, astrology, and also the practices of fortune-telling, magic, sorcery, and the hollow teachings of idolatry, so that they will know how to judge them.

We appoint to the *Sanhedrin* only priests, Levites, and Israelites of lineage of fine repute who can marry into the priesthood. This is derived from Number 11:16: "And they shall stand there with you." Implied is that they should resemble you, Moshe in wisdom, the fear of heaven, and in lineage.